

ГОРОШКО Олег Олександрович (01. 01. 1925, с. Нечаївка, нині Компаніїв. р-ну Кіровогр. обл.) — фахівець у галузі механіки і прикладної математики. Доктор фізико-математичних наук (1970), професор (1972). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Дні-

проп. університет (1955). Від 1958 (з перервою) працював у Інституті механіки АН УРСР (Київ): від 1968 — зав. відділу механіки конструкцій з композит. матеріалів; 1965–68 — заступник нач. наук.-організац. відділу Президії АН УРСР; 1975–85 — завідувач кафедри теор. механіки, 1985–99 — проф. цієї ж каф., від 1999 — провідний науковий співробітник каф. напівпровідник. електроніки Київ. університету. Наук. дослідж.: теорія коливань, динаміка конструкцій з рухомим навантаженням, аналіт. динаміка спадкових систем, механіка композит. матеріалів, теорія гіроскопів.

Основні праці

Динамика нити переменной длины. 1962 (співавтор); Динамика упругой конструкции в условиях свободного полета. 1965; Введение в механику упругих объектов переменной длины. 1971 (співавтор); Введение в механику деформируемых одномерных тел переменной длины. 1971; Двохвильові процеси в механічних системах. 1991 (співавтор); Гіроскопічні системи: Навч. посіб. 1994 (усі – Київ).

Н. П. Пучко

Бібліографічний опис:

Горошко Олег Александрович / Н. П. Пучко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31496>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).